

Sygn. akt IV U 890/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania A. Ś.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 8 listopada 2011 r. Nr (...) -2003

oraz Nr (...)

w sprawie A. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość kapitału początkowego i o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję o wysokość kapitału początkowego w ten sposób, że wysokość kapitału na dzień 1 stycznia 1999 r. ustala na kwotę 105 028,77 (sto pięć tysięcy dwadzieścia osiem i 77/100) zł,

II. oddala odwołanie w przedmiocie prawa do emerytury,

III. zasądza od Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz r.pr. E. K. kwotę 73,80 (siedemdziesiąt trzy i 80/100) zł tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną z urzędu.

Sygn. akt IV U 890/11

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.11.2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. ustalił wysokość kapitału początkowego A. Ś. na dzień 01.01.1999 r. na kwotę 103.557,41 zł. Do obliczenia podstawy wymiaru przyjęto podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 20 lat kalendarzowych. Do okresu składkowego przyjęto 22 lata, 1 miesiąc i 23 dni. W decyzji tej organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że w podstawie wymiaru uwzględniono kwoty minimalnego wynagrodzenia za okresy pracy od 01.11.1985 r. do 31.03.1987 r. w Szpitalu Wojewódzkim w S. i za okres od 02.04.1987

r. do 08.07.1987 r., tj. zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w S., ponieważ nie załączono z tych zakładów druków Rp-7.

Inną decyzją z tej samej daty Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił A. Ś. prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) w zw. z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43), ponieważ wnioskodawca nie udowodnił na dzień 01.01.1999 r. 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Odwołania od obydwu decyzji złożył ubezpieczony A. Ś., zaś treść odwołań jest identyczna. Skarżący zarzucił, że pozwany ZUS nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia w „Budopolu” i Szpitalu Wojewódzkim w S.. Odnośnie naliczenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawca nie przedstawił żadnych zarzutów.

W odpowiedzi na odwołania pozwany Oddział ZUS wnosił o ich oddalenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczony A. Ś. ur. (...) złożył w dniu 30.09.2011 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie świadectw pracy pozwany organ rentowy stwierdził, że na dzień 01.01.1999 r. A. Ś. legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 22 lata, 10 miesięcy i 6 dni, w tym 11 lat, 5 miesięcy i 29 dni pracy w szczególnych warunkach. W związku z tym, że wnioskodawca nie osiągnął 25 letniego okresu ubezpieczeniowego i 15 lat pracy w warunkach szczególnych zaskarżoną decyzją z dnia 08.11.2011 r. pozwany odmówił przyznania wnioskodawcy prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 15 a. e.). W tej samej dacie pozwany ZUS wydał decyzję o ustaleniu wysokości kapitału początkowego, ponieważ uwzględnił wynagrodzenia zawarte na listach płac z lat 1985-1986 z zatrudnienia w „Budopolu” (k. 66 akt kapitałowych). Ubezpieczony po otrzymaniu zaskarżonych decyzji, złożył nowe dokumenty, na podstawie których ZUS wydał w dniu 23.11.2011 r. nową decyzję emerytalną, na mocy której do okresu ubezpieczeniowego doliczono staż pracy w rolnictwie i w związku z tym ubezpieczony osiągnął 25 letni staż ubezpieczeniowy, natomiast okres pracy w warunkach szczególnych pozostał bez zmian (k. 24 a. e.).

Na rozprawie ubezpieczony popierał odwołania od obydwu decyzji i odnośnie decyzji o wysokości kapitału początkowego domagał się, aby do wyliczenia podstawy wymiaru przyjąć 10 kolejnych lat kalendarzowych od 01.01.1978 do 31.12.1987 r. na podstawie dotychczasowych dokumentów płacowych (wyjaśnienia k. 12 a. s.). Odnośnie okresów pracy w warunkach szczególnych na potrzeby emerytury w wieku obniżonym, ubezpieczony ostatecznie domagał się, aby do tej kategorii zatrudnienia zaliczyć okres zatrudnienia jako traktorzysty od 01.04.1974 r. do 31.12.1974 r. w Międzykółkowej Bazie Maszynowej w Ż., który to okres udokumentowany jest świadectwem pracy ogólnym. Ponadto wnosił o zaliczenie do tej kategorii okresu pracy na stanowisku palacza od 11.01.1985 r. do 31.10.1985 r. i od 01.11.1985 r. do 31.03.1987 r. w Przedsiębiorstwie „Budopol”, a następnie w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w S.. Na okoliczność zatrudnienia na stanowisku palacza ubezpieczony złożył w ZUS świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach wystawione przez likwidatora Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w S., w którym to świadectwie okres zatrudnienia od 01.11.1985 r. do 31.03.1987 r. został zakwalifikowany do prac wymienionych w wykazie „A” dział XIV rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. poz. 1 „prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego” (k. 27 a. e.). W toku postępowania przed organem rentowym pozwany ZUS wyraził wątpliwości co do tego dokumentu, ponieważ nie wskazywał on przepisów resortowych. W odpowiedzi na zapytanie ZUS-u likwidator Wojewódzkiego Szpitala Zespółonego w piśmie z dnia 30.01.2012 r. poinformował o anulowaniu świadectwa pracy w warunkach szczególnych A. Ś., argumentując, że kotłownia, w której zatrudniony był ubezpieczony, miała charakter tymczasowy, zaś kotłownia pozwalająca spełnić warunki rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. działała od sezonu grzewczego 1987/88. Wcześniej eksploatowana kotłownia, w której zatrudniony był A. Ś., nie odpowiadała wymaganiom tego aktu prawnego (k. 38 a. e.). W związku z treścią tej odpowiedzi pozwany ZUS wydał kolejną decyzję emerytalną dnia 06.02.2012 r., na mocy której ponownie odmówił wnioskodawcy prawa do tego świadczenia.

W decyzji tej nie uznał organ rentowy okresu pracy od 01.11.1985 r. do 31.03.1987 r. w Wojewódzkim Szpitalu Specjalistycznym w S. na stanowisku palacza jako pracy w warunkach szczególnych (k. 40 a. e.).

Ubezpieczony A. Ś. podjął zatrudnienie jako palacz CO od 11.01.1985 r. i jego pierwszym pracodawcą było Przedsiębiorstwo „Budopol”, które to przedsiębiorstwo zajmowało się budową Szpitala Wojewódzkiego w S. (akta osobowe k. 6). Kotłownia, w której ubezpieczony zatrudniony był jako palacz, to kotłownia typu wodnego, wyposażona w trzy kotły ogrzewane węglem. (...) kotłów wymagała wykonywania prac ręcznie, tj. dowożenia węgla taczkami i wywożenia szlaki po wypaleniu węgla (zeznanie ubezpieczonego i świadka E. J. k. 111 v i 112 a. s.). Kotłownia ta ogrzewała budynek administracyjny i hotelowy. Kotłownia ta działała do przełomu 1987/88 r., gdyż później zainstalowano nowe urządzenia ciepłownicze (k. 111 – zeznanie byłego dyrektora (...) W. S.). W okresie zatrudnienia w kotłowni ubezpieczony stał się pracownikiem Wojewódzkiego Szpitala Zespołonego, wykonując te same czynności.

W toku postępowania rozpoznawczego w zakresie ustalenia wysokości kapitału początkowego ubezpieczony złożył dokument płacowy w postaci zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu dot. wysokości wynagrodzenia, jakie osiągnął on z tytułu zatrudnienia w GG „SCH” w S. w okresie od 02.04.1987 r. do 08.07.1987 r. (k. 30). W późniejszej fazie postępowania zostało złożone poprawione zaświadczenie, uzupełnione o datę urodzenia i Pesel (k. 53). Na podstawie tego dokumentu pozwany ZUS wyliczył nową wysokość kapitału początkowego wnioskodawcy, wyliczając go na kwotę 105.028,77 zł na dzień 01.01.1999 r. (projekt decyzji z dnia 17.05.2013 r. – k. 36 v).

W ocenie Sądu Okręgowego odwołanie ubezpieczonego o ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego było zasadne w zakresie zarówno podstawy wymiaru z 10 lat, jak i w zakresie doliczenia wynagrodzenia, jakie osiągnął w GG „SCH” w S.. Projekt decyzji wyliczającej wysokość kapitału nie był kwestionowany przez ubezpieczonego i jego pełnomocnika procesowego. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję, ustalając wysokość kapitału zgodnie z wymienionym projektem decyzji.

Odnośnie zaś odwołania o ustalenie prawa do emerytury w wieku obniżonym, Sąd nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia. Zdaniem Sądu, poczynione ustalenia wskazują, że do kategorii zatrudnienia w szczególnych warunkach można zaliczyć jedynie okres pracy wnioskodawcy w Międzykółkowej Bazie Maszynowej w Ż. na stanowisku traktorzysty w okresie od 01.04.1974 r. do 31.12.1974 r. Wykonywana przez niego praca stale i w pełnym wymiarze, co potwierdzało świadectwo pracy tzw. ogólne, należy do pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu wykazu „A” dział VIII „prace w transporcie” poz. 3 cyt. rozporządzenia z dnia 07.02.1983 r.

Inny sporny okres zatrudnienia, tj. na stanowisku palacza CO w ramach zatrudnienia w „Budopolu” i Wojewódzkim Szpitalu Zespołonym od 11.01.1985 r. do 31.03.1987 r. nie podlega zdaniem Sądu zaliczeniu do tej kategorii. Przepis wykazu „A” dział XIV poz. 1 powołanego rozporządzenia stanowi, że do pracy w warunkach szczególnych zalicza się „prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego”. Poczynione ustalenia świadczą, że ubezpieczony obsługiwał kotły wodne podgrzewane ręcznie, które służyły do ogrzewania części budowanego szpitala, tj. do ogrzewania budynku administracyjnego i hotelowego. Szpital w tamtym okresie nie funkcjonował. Zdaniem Sądu okoliczności te wskazują, że nie były to kotły typu przemysłowego ze względu na niewielką skalę ogrzewania. Dopiero kiedy szpital zaczął funkcjonować po zakończeniu budowy, zainstalowano kotły typu przemysłowego tj. w sezonie grzewczym 1987/1988 r., wtedy gdy ubezpieczony nie był już zatrudniony. Uciążliwość pracy, na którą powoływał się w zeznaniach ubezpieczony, nie ma wpływu na ocenę, że kotły, które obsługiwał on jako palacz, nie były to kotły przemysłowe.

W tej sytuacji Sąd uznał, że brak było podstaw do zaliczenia okresu pracy palacza CO w latach 1985-1987 do kategorii prac w warunkach szczególnych w świetle przytoczonego przepisu.

Tym samym ubezpieczony nie udowodnił co najmniej 15 letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach na dzień 01.01.1999 r. zgodnie z wymogiem zawartym w § 4 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. Po doliczeniu bowiem okresu zatrudnienia na stanowisku traktorzysty, tj. 9 miesięcy do okresu niespornego, tj. 11 lat, 5 miesięcy i 29 dni, łączny okres w tej kategorii wyniósł 12 lat i 3 miesiące.

W świetle powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 i 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Jednocześnie Sąd na podstawie art. 98 § 1 kpc przyznał na rzecz pełnomocnika z urzędu wynagrodzenie w kwocie 73,80 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu.